

17 Μαρτίου 2023

Άγιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού, Το πλήθος είχε το σκηνώμα ως θησαυρό και όχι τα χρυσά κέρματα που του πετούσαν!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Άγιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού.

(Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος).

Όταν ο πατέρας, η μητέρα και η σύζυγος του αγίου Αλεξίου του Θεού έμαθαν ότι ο φτωχός που φιλοξενούσαν στον κήπο του αρχοντικού τους στην Ρώμη, ήταν ο δικός τους άνθρωπος που είχε εξαφανιστεί και πλέον ήταν νεκρός, βυθίστηκαν στο πένθος και άρχισαν να θρηνούν και να κλαίνε απαρηγόρητα πάνω από το άγιο σκήνωμα του.

Και μάλιστα, οι συγγενείς και οι φίλοι τους που προσπάθησαν μετά από πολλή ώρα να τους αποχωρίσουν από αυτό δεν τα κατάφεραν.

Για τον λόγο αυτό, ο αυτοκράτορας Ονώριος και ο πατριάρχης Ρώμης Ινοκέντιος οι οποίοι έφτασαν εκεί με πλήθος κόσμου μετά από θεία αποκάλυψη, τους έσυραν βίαια από το άγιο λείψανο και έδωσαν εντολή να σηκώσουν τον άγιο μαζί με το κρεβάτι του και να τα πάνε στο κέντρο της πόλης για να τον προσκυνήσει όλος ο κόσμος προς συγχώρηση των αμαρτιών.

Και εκεί έγιναν εξαίσια θαύματα!

Άλαλοι μίλησαν, τυφλοί ανέβλεψαν, δαιμονισμένοι γιατρεύτηκαν, λεπροί καθαρίστηκαν και πάσχοντες από κάθε αρρώστια ιάθησαν! Όλα αυτά πραγματοποιήθηκαν μόνον με τον ασπασμό του αγίου λειψάνου.

Βλέποντας αυτά όσοι βρίσκονταν εκεί θαύμασαν και αύξησαν την ευλάβειά τους.

Στη συνέχεια ο αυτοκράτορας και ο Πατριάρχης σήκωσαν με ευλάβεια το κρεβάτι με το σκήνωμα του αγίου για να το μεταφέρουν στην Εκκλησία.

Σε όλη τη διαδρομή ακολουθούσαν οι γονείς με τη νύμφη τους οι οποίοι έκλαιγαν συνεχώς, ενώ ο λαός ήταν τόσο πολύς, που εμπόδιζε τον βασιλιά και τον Πατριάρχη να προχωρήσουν. Για τον λόγο αυτό διέταξαν τους υπηρέτες να ρίξουν κατά γης αργυρά και χρυσά νομίσματα για να τρέξουν να τα μαζέψουν και έτσι να μπορέσει να προχωρήσει η πομπή με το άγιο λείψανο.

Παρ' όλα αυτά, το πλήθος δεν έδειξε κανένα ενδιαφέρον για τα χρήματα, αφού είχαν όλοι το βλέμμα τους προς τον αληθινό θησαυρό, δηλαδή το άγιο σκήνωμα του αγίου Αλεξίου του ανθρώπου του Θεού.

Γι' αυτό, και αναγκάστηκε ο Πατριάρχης να υποσχεθεί ότι δεν θα θάψει τον άγιο μέχρις ότου τον ασπαστούν όλοι και αγιαστούν με την χάρη του.

Μετά βίας, λοιπόν, ο Πατριάρχης κατάφερε να τους πείσει και τότε μόνον κατάφεραν να οδηγήσουν το άγιο λείψανο στην Εκκλησία. Και πράγματι έμεινε εκεί για μια εβδομάδα.

Όλες αυτές τις μέρες ήταν παρόντες νηστικοί κοντά στο άγιο σκήνωμα του αγίου οι γονείς και η σύζυγός του οι οποίοι δεν έπαυσαν να κλαίνε.

Εν τω μεταξύ, ο αυτοκράτορας πρόσταξε και έφτιαξαν αργυρό φέρετρο μέσα στο οποίο εναπόθεσαν το άγιο λείψανο και το ενταφίασαν.

Μετά έκαναν μεγάλη πανήγυρη και τότε ανέβλυσε από τον τάφο ευώδες μύρο με το οποίο χρίστηκαν οι άρρωστοι και έγιναν καλά.

Διασκευή από τον «Μέγα Συναξαριστή της Εκκλησίας, μήνας Μάρτιος, τόμος γ'.

PERMANENTLY_REMOVED